

"לדורות" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: גוייכמן	שם פרטי: פולינה
-------------------	-----------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם נעורים:	בלועזית Shafir	שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: שפיר
תאריך לידה: 25.4.1934	בלועזית Pesia	שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: פסיה
ארץ לידה: מולדובה	בלועזית Rishkani	מקום לידה (ישוב, מחוז): רישקני
שם פרטי ושם נעורים של האם: מולקה		שם פרטי של האב: יוסיף
שם נעורים של האישה:		שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):
ארץ המגורים: מולדובה	בלועזית Rishkani	מקום מגורים קבוע לפני המלחמה (ישוב, מחוז): רישקני
חבר בארגון או בתנועה:	מקצוע לפני המלחמה:	השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): אובודובקה, אוקראינה		
האם היית בגטאות? אילו ומתי? גטו אובודובקה		
האם היית במחנות? אילו ומתי?		
תאריך השחרור: 3.3.1944	מקום השחרור: אובודובקה, אוקראינה	
לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)?		האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?
שם האנייה: (אם עלה בדרך הים)	שנת העליה: 1991	מקומות/מחנות בדרך לארץ:

אנא ספרי על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון
 נולדתי ברישקני, מולדובה, בשנת 1934.

נא ספרי על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביודנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אוווקאציה למרכז ברית המועצות):

בפרוץ המלחמה (יוני 1941) רצינו לברוח למזרח רוסיה, אבל הגרמנים תפסו אותנו והחזירו אותנו לרישקני. שם כבר הקימו גטו. היו שם יהודים מאוקראינה וממולדובה. הגטו היה מוקף בגדר והיינו שם כמו חיות בכלוב. סבלנו מקור עז, רעב ותנאים תת אנושיים. בסוף 1941 שלחו אותנו ברגל לאוקראינה. בדרך הגרמנים הרגו את סבי. הגענו לגטו אובודובקה במחוז ויניצה. הכניסו אותנו לצריף במקום שבו פעם הייתה חווה חקלאית. חליתי והגעתי לאפיסת כוחות. הגרמנים כל יום הוציאו גברים ורצחו אותם. אחר כך הכריחו אותנו לעבוד בעבודות פרך. קיבלנו רק איזה מרק (מים בלי כלום). בשנת 1944 הצבא הרוסי שחרר אותנו.

אנא ספרי על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עלייה):

בשנת 1949 עברנו לגור בעיר בלצי במולדובה. שם למדתי ועבדתי. התחתנתי בשנת 1955. גם אחרי המלחמה החיים לא היו קלים.

נא ספרי על חיך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):

בשנת 1991 עליתי לארץ עם אמי, שנפטרה בשנת 1994. אנחנו גרים עם בננו בבית פרטי שבנינו יחד. משלמים הרבה משכנתא. בשנת 1995 הפכתי לנכה עקב שטף דם במוח. איבדתי את השמיעה לגמרי. בעלי ואני חיים מקיצבת ביטוח לאומי.